

El VAD revisa deu anys amb una edició especial

Deu obres de dotze artistes permeten mostrar l'essència del que ha estat, és i serà aquest festival que celebra enguany la desena edició

El Festival Internacional de Vídeo i Arts Digitals, VAD 1.0, celebra una edició especial. Arribar a les deu edicions és prou motiu de celebració, però els organitzadors enguany han volgut establir un punt d'inflexió en arribar a aquesta mena de cruïlla i aprofitar per reflexionar, repassar la seva pròpia trajectòria i planificar un futur possible. Tot això, immers en un panorama desolador al qual s'ha abocat l'art en general, i per això el que hauria de ser festiu deixa pas a un programa que es nodreix del que s'ha viscut al llarg de la dècada i destaca

VAD 1.0
Festival
Internacional de
Vídeo i Arts Digitals

Dies: del 4 a l'11
d'octubre

Lloc: Diversos espais
de la ciutat de Girona

'Pseudo'
Un instant de
l'espectacle de
Marcel·lí Antúnez VAD

allò que és l'essència del festival. D'aquesta forma, al VAD 2012 es poden veure les obres de deu artistes (entre ells un col·lectiu) que imprimeixen el segell i l'essència del que és, ha estat i, qui sap, serà el festival. Treballs videogràfics, instal·lacions, concerts visuals, espectacles interactius, projectes a l'espai públic... s'exhibeixen aquests dies a diferents espais de la ciutat de Girona fins a l'11 d'octubre.

Entre aquestes, destaquen les propostes de Marcel·lí Antúnez a l'Auditori del Centre Cultural La Mercè, el qual presentarà l'espectacle *Pseudo* en el marc de Temporada Alta, la projecció de films de Magali Charrier al Cinema Truffaut o la instal·lació *Blaus*, del col·lectiu format per Eloi Maduell, Àlex Posada i Santi Vilanova, a la Cisterna del Museu d'Història de la Ciutat. Una altra de les propostes més interessants és la que ha portat a terme l'artista gironí Manel Bayo, un incondicional d'aquest certamen, amb *Iconoclastia FPS (First Person Shooters)*. Es tracta d'un videojoc en primera persona –d'aquells en què un va armat fins a les dents– que estableix un diàleg irònic amb una tradició artística que ha esdevingut icònica, encapçalada per la *pintura de cavallet*, situant la seva acció en uns escenaris perfectament reconeixibles de la ciutat de Girona. *

Acte Zero

El VAD, des de la primera edició, ha establert un lligam amb Temporada Alta, oferint una proposta més propera a les arts escèniques. Qui millor que Marcel·lí Antúnez i el seu *Pseudo* per mantenir aquesta transversalitat.

Preciosos contes de Mrozek

Tilda Espluga apareix amb un nas vermell i un posat malgirbat simpàtic per desgranar la narració de *L'arbre*, potser el millor de tota la selecció. La lògica, surrealista i tendre de voler protegir l'arbre del revolt, encaixa com un guant amb el món del *clown*.

EL TUB (O TOT ÉS RELATIU PERÒ LES COSES SÓN COM SÓN)

Sala Àtrium, fins al 14 d'octubre

L'actriu Tilda Espluga cus uns quants contes de Slawomir Mrozek en la seva proposta a l'Àtrium de l'Eixample barceloní. En un espai coronat per les branques d'un gran arbre pintat amb guixos de colors reobre la seva caixa-casa en què hi ha tancat el seu món.

Vermell com el vi i les roses

Estrenat al Temporada Alta del 2011, arriba a Barcelona per fer-s'hi una estada, en una sala que prioritza les trames socials. L'obra adverteix de l'abús de l'alcohol,

DIES DE VI I DE ROSES

Teatre del Raval fins al 28 d'octubre

Una parella d'irlandesos es troben i s'enamoren a l'aeroport, fent cap a Londres. Tots dos viuran un camí de destrucció social com a conseqüència de l'alcohol.

Vestides amb la llum

Són antigues ballarines de ballet que han reascut com a actrius de cabaret. La particularitat és la semblança entre totes i, a més, que només vesteixen petits complements i la llum. Insinuant, flirtejant amb l'erotisme.

FOREVER CRAZY

Artèria Paral·lel, fins al 21 d'octubre

Amb 60 anys d'història en un petita sala de París, arriben al Paral·lel barceloní presentant les seves millors coreografies.

Comèdia afinada, de nou

Cor de Teatre repeteix l'aventura a Barcelona amb el seu espectacle de gags cantats *a cappella* per una trentena d'intèrprets. Ja han triomfat al Liceu, i en temporades al TNC i al Poliorama. El seu públic sembla no tenir fi.

OPERETTA

Teatre Victòria, fins al 4 de novembre

Cor de Teatre repeteix aventura a Barcelona.

Còmic i dramàtic.
Detall de 'Dies de vi i de roses'.
J. CASTRO

LA BÊTE De David Hirson

Direcció: Sergi Belbel

Intèrprets: Míriam Alamany, Pepo Blasco, Jordi Boixaderas, Anna Briansó, Abel Folk, Anna Lizaran, Carles Martínez, Gemma Martínez i Manuel Veiga.

Dia i lloc: Fins al 25 de novembre, a la Sala Gran del TNC

És una comèdia delirant escrita en vers que parodia la paradoxa de Molière. Creia que la tragèdia era el cim de l'art, però va triomfar per les seves comèdies a la cort de Lluís XIV.